

Sygn. akt III Ca 1528/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Hupa-Dębska

Sędziowie: SO Marcin Rak

SR del. Joanna Łukasińska-Kanty (spr.)

Protokolant Iwona Reterska

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2017 r. na rozprawie

sprawy z wniosku A. S.

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 13 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ns 256/15

postanawia:

1. **oddalić apelację;**

2. **zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSR del. Joanna Łukasińska-Kanty SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Ca 1528/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. S. wniósł o ustanowienie na jego nieruchomości położonej w R., przy ulicy (...), stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą pod nr (...) na rzecz kaźdoczesnego właściciela urządzenia przesyłowego – linii energetycznej zlokalizowanej na w/w działce, służebności przesyłu.

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka postępowania (...) Spółka Akcyjna w K. wniosła o oddalenie wniosku w całości i o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko uczestniczka postępowania podniosła zarzut zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2016r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek oraz zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 257 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że A. S. jest właścicielem nieruchomości położonej w R., przy ulicy (...), stanowiącej działkę (...), dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą nr KW (...). Przez nieruchomość wnioskodawcy przebiega fragment elektroenergetycznej linii napowietrznej wysokiego napięcia 110 KV relacji R. – Z. – S. M., obecnie relacji N. – R.. Linia napowietrzna została wybudowana na podstawie decyzji z dnia 10 stycznia 1975r. o zatwierdzeniu planu realizacyjnego, projektu technicznego z maja 1979r.; odbiór nastąpił 24 lipca 1979r. L. ta została wybudowana na zlecenie KWK (...), a następnie została przejęta nieodpłatnie przez Skarb Państwa – Zakład (...) w G.. Od czasu wybudowania nie zmieniła swojego przebiegu. Uczestniczka postępowania i jej poprzednicy prawni podejmowali czynności związane z utrzymaniem urządzeń linii elektroenergetycznej, ich konserwacją i naprawą.

W dniu 25 listopada 1958r. na podstawie zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki utworzono Zakłady (...) (nazwa ulegała zmianie, w tym przedsiębiorstwo nosiło również nazwę P. O. E.). Przedmiotem działalności tego przedsiębiorstwa przy tym była między innymi eksploatacja sieciowych urządzeń energetycznych znajdujących się na obszarze okręgu energetycznego południowego. W skład tego przedsiębiorstwa wchodził również Zakład (...) w G.. Zarządzeniem Ministra Przemysłu utworzono 1 stycznia 1989r. przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w G.. Przedsiębiorstwo to powstało w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego (...) w K. i przydzielono mu składniki tego przedsiębiorstwa. W dniu 12 lipca 1993r., w drodze aktu notarialnego, przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w G. przekształcone zostało w (...) Spółkę Akcyjną Skarbu Państwa – (...) Spółka Akcyjna w G.. Następnie aktem notarialnym z dnia 1 lipca 2007r. stanowiącym umowę o objęcie akcji i wniesienie wkładu niepieniężnego (...) Spółka Akcyjna w G. zbyła zorganizowaną część przedsiębiorstwa w zakresie dystrybucji energii elektrycznej w drodze wniesienia jako wkład niepieniężny do spółki (...) Spółki Akcyjnej w zamian za obejmowane akcje w podwyższonym kapitale zakładowym spółki. (...) Spółka Akcyjna zmieniła nazwę na (...) Spółka Akcyjna, po czym została połączona w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh w drodze przejęcia przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w K. przez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej na spółkę przejmującą.

Pismem z dnia 16 maja 2014r. wnioskodawca wezwał uczestniczkę postępowania do zaniechania naruszania jego prawa własności bądź do wykupienia jego nieruchomości. W odpowiedzi na w/w pismo uczestniczka postępowania podniosła, iż nabyła nieodpłatnie w drodze zasiedzenia służebność gruntową w swojej treści odpowiadającej służebności przesyłu.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o zeznania świadka M. S., zeznania wnioskodawcy oraz dokumenty, których autentyczności i prawdziwości nie podważała żadna ze stron postępowania.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że w pierwszej kolejności wymagał zbadania podniesiony przez uczestniczkę postępowania zarzut zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej w swojej treści służebności przesyłu. Sąd I instancji stwierdził, że niewątpliwie uczestniczka postępowania jest następcą prawnym (...) Spółki Akcyjnej w G., który z kolei powstał przez przekształcenie przedsiębiorstwa państwowego – Zakładu (...) w G., co wynikało z dołączonych do akt aktów notarialnych. Po przeanalizowaniu materiału dowodowego Sąd ten doszedł do przekonania, iż zarzut zasiedzenia służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu był uzasadniony. Sąd Rejonowy powołał się na regulacje art. 292 k.c., art. 352 § 1 k.c., art. 292 k.c., art. 172 k.c. oraz wskazał, że możliwość zasiedzenia służebności przesyłu została potwierdzona w orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienie z dnia 4 października 2006r., II CSK 119/06). W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd I instancji wskazał, że posiadanie służebności przez poprzednika prawnego uczestniczki postępowania było posiadaniem w złej wierze. Uczestniczka postępowania dobrą wiarę swego posiadania opierała na art. 7 k.c., który stanowi, iż jeżeli ustawa uzależnia skutki prawne od dobrej lub złej wiary, domniemywa się istnienie dobrej wiary. To domniemanie istnieje do momentu jego zakwestionowania przez drugą stronę, co nastąpiło już we wniosku wnioskodawcy o ustanowienie służebności przesyłu. Zatem, stosownie do ogólnej zasady rozkładu ciężaru dowodu wyrażonej w art. 6 k.c., to uczestniczka postępowania powinna była wykazać, iż jej poprzednik prawny wszedł w posiadanie służebności w dobrej wierze. Objęcie w posiadanie służebności przesyłu przez poprzedników prawnych uczestniczki postępowania oraz jej posiadanie odbywało się początkowo w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa działającego w ramach dominium, a nie imperium i uczestnika postępowania mogła, na podstawie art. 176 § 1 k.c. w związku z

art. 292 k.c., doliczyć do okresu swojego posiadania posiadanie tej służebności przez jej poprzedników prawnych trwające od 24 lipca 1979r. do dnia wejścia w życie ustawy z 31 stycznia 1989r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 3, poz. 11). Na powyższe wskazuje również orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2008r. (I CSK 171/08), w którym stwierdzono, że nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że posiadanie służebności przesyłowej przez przedsiębiorstwo państwowe przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizacyjnej k.c. z 1989r. nie było posiadaniem w rozumieniu art. 352 § 1 k.c. i nie mogło prowadzić do zasiedzenia. Niewątpliwie zatem bieg zasiedzenia w początkowej fazie posiadania tj. do dnia 1 lutego 1989r. biegł na rzecz Skarbu Państwa. Od tej chwili przedsiębiorstwo państwowe, będące poprzednikiem prawnym uczestniczki postępowania, mogło nabyć prawa (w tym prawo służebności gruntowej) na swoją rzecz, nie zaś na rzecz Skarbu Państwa, bowiem doszło do rozdzielenia osoby posiadacza służebności przesyłu oraz osoby właściciela nieruchomości obciążonej (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2009r., II CSK 103/09). Przedsiębiorstwo stawało się więc następcą prawnym Skarbu Państwa w zakresie posiadania służebności, które to posiadanie przeszło na uczestniczkę postępowania. Zgodnie przy tym z art. 348 k.c. przeniesienie posiadania następuje przez wydanie rzeczy. Wydanie dokumentów, które umożliwiają rozporządzanie rzeczą, jak również wydanie środków, które dają faktyczną władzę nad rzeczą, jest jednoznaczne z wydaniem samej rzeczy. Wbrew zatem stanowisku wnioskodawcy do przeniesienia posiadania nie było koniecznym sporządzanie szczegółowych protokołów określających przejmowane przez kolejnego poprzednika prawnego uczestniczki postępowania urządzenia elektroenergetyczne. Poprzednicy prawni uczestniczki postępowania niewątpliwie obejmowali w posiadanie pewną całość gospodarczą, która miała służyć do przesyłania energii elektrycznej, a zatem również i linie elektroenergetyczne, transformatory, słupy i inne.

Sąd I instancji stwierdził zatem, że posiadanie odbywało się w złej wierze i do zasiedzenia służebności przesyłu doszło po upływie 30 lat od 24 lipca 1979 roku. Niewątpliwie posiadanie uczestniczki postępowania (i jej poprzedników prawnych) polegało na korzystaniu z trwałych i widocznych urządzeń oraz na podejmowaniu czynności w celu ich utrzymania i konserwacji, a bieg zasiedzenia nie został przerwany w sposób wskazany w art. 175 k.c. w związku z art. 123 § 1 k.c. Wobec zasadności zarzutu zasiedzenia Sąd Rejonowy oddalił wniosek dowodowy wnioskodawcy o powołanie biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał art. 224 § 1 k.c., 222 § 2 k.c., 352 k.c. i art. 172 k.c.

O kosztach postępowania Sąd ten orzekł na mocy art. 520 § 2 k.p.c. Interesy stron postępowania były sprzeczne, dlatego też Sąd w oparciu o w/w przepis włożył na wnioskodawcę obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez uczestniczkę, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 240 zł i koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Apelację od opisanego powyżej postanowienia złożył wnioskodawca, zaskarżając je w całości. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez ustanowienie służebności przesyłu zgodnie z treścią wniosku ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o zasądzenie na jego rzecz od uczestniczki postępowania kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Skarżący zarzucił orzeczeniu:

1. sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na poczynieniu błędnego ustalenia, że:

a) doszło do przeniesienia posiadania służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu z przedsiębiorstwa państwowego (...) w K. na Zakład (...) w G. z dniem 1 stycznia 1989r., podczas gdy na powyższą okoliczność nie został przedstawiony żaden dowód, w szczególności wyniki prac komisji przydzielenia poszczególnych składników majątkowych i praw na nowo powstały Zakład (...) w G.”, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia błędnego okresu nieprzerwanego posiadania służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu i bezpodstawnego uwzględnienia zarzutu zasiedzenia służebności zgłoszonego przez uczestnika,

b) uczestnik i jego poprzednicy prawni wykonywali czynności określone w zarzucie zasiedzenia służebności w szczególności przebudowy, rozbudowy, remontów czy modernizacji linii przez cały okres eksploatacji linii –

szczególnie przed 1992r., podczas gdy na przedłożonych do akt kart eksploatacji linii (niepodpisanych przez żadną osobę i dlatego niestanowiących dokumentów w rozumieniu k.p.c.) widnieją jedynie ogólne opisy czynności dotyczącej całej linii R. – R., w żaden sposób nie skonkretyzowanych co do nieruchomości stanowiących przedmiot sporu, a jednocześnie zeznania świadka dotyczą okresu po 1992r., to jest po kwestionowanym przez wnioskodawcę momencie przeniesienia posiadania służebności przesyłu na Zakład (...) w G., co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia błędnego okresu nieprzerwanego posiadania służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu i bezpodstawnego uwzględnienia zarzutu zasiedzenia zgłoszonego przez uczestnika postępowania;

2. mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie naruszenie przepisów postępowania tj.

a) art. 233 § 1 i 2 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegającą na błędnym przyjęciu, iż przed rokiem 1992 przedsiębiorstwo państwowe (...) w K. posiadało i wykonywało czynności w zakresie służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu na nieruchomości wnioskodawcy, a także na przyjęciu, że doszło do wydania urzędzeń przesyłowych i przeniesienia służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu w dniu 1 stycznia 1989r. na rzecz Zakładu (...) w G., a w konsekwencji na błędnym doliczeniu do okresu posiadania służebności przesyłu przez uczestnika okresu sprzed 1992r. lub co najmniej sprzed 1 stycznia 1989r., podczas gdy z żadnego dowodu nie wynika okoliczność wydania rzeczy i posiadania służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu zgodnie z art. 348 k.c.- 351 k.c.

b) art. 231 k.p.c. poprzez błędne uznanie, iż z ustalonego faktu powstania Zakładu (...) w G. z dniem 1 stycznia 1989r. można wyprowadzić fakt, że doszło do przeniesienia posiadania służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu z (...) w K. na „Zakład (...) w G.” w sytuacji, gdy obowiązujące przepisy nakazywały sporządzenie określonego dokumentu, którego jedynym celem było ustalenie przejścia własności i posiadania konkretnego mienia, a osoba powołująca się na okoliczności wynikające z tego dokumentu go nie przedstawiła,

c) art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez przyjęcie za wykazane podnoszonych przez uczestnika okoliczności faktycznych, podczas gdy uczestnik nie przedstawił żadnych dowodów na ich uzasadnienie poza własnymi twierdzeniami, co skutkowało bezzasadnym uwzględnieniem zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu, w szczególności na skutek uznania za udowodnione wydania rzeczy i przeniesienia posiadania służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji gdy uczestnik nie udowodnił ani momentu przeniesienia posiadania ani zakresu posiadania uwzględniającego przedmiot sporu między stronami a tym samym zasadności zarzutu zasiedzenia służebności.

Nadto na podstawie art. 380 k.p.c. skarżący wniósł o rozpoznanie postanowienia Sądu I instancji z dnia 13 kwietnia 2016r. o oddaleniu wniosku dowodowego wnioskodawcy, ponieważ orzeczenie to nie podlegało zaskarżeniu a miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Uczestniczka postępowania domagała się oddalenia apelacji oraz zasądzenia na jej rzecz od wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniosła o oddalenie wniosku dowodowego zgłoszonego w apelacji. Zarzuciła, że posiadanie jest stanem faktycznym a nie prawnym, więc do jego przeniesienia nie jest koniecznym sporządzenie dokumentów ani podjęcie ustaleń przez komisję przekazującą poszczególne składniki mienia na rzecz nowo powstałego przedsiębiorstwa. Przytoczyła regulacje ustawy z dnia 5 lutego 1993r. o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa (Dz. U. z 1993r., nr 16, poz. 69), wskazując w szczególności, że na podstawie art. 5 ust. 1 tej ustawy spółka powstała w wyniku przekształcenia wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki przekształconych przedsiębiorstw państwowych. Nadto zarzuciła, że w niniejszej sprawie na mocy domniemań prawnych posiadanie miało charakter ciągły. Czynności eksploatacyjne mają na celu zapewnienie ciągłości i prawidłowości przesyłu i nie są warunkiem koniecznym do stwierdzenia, że urządzenia przesyłowe były faktycznie eksploatowane przez uczestniczkę oraz jej poprzedników prawnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie wnioskodawcy jako mające swoje źródło w regulacji art. 305² § 1 k.c. Nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego możliwość zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu przed dniem 3 sierpnia 2008r. Sąd Najwyższy odnosił się do tej kwestii prawnej w licznych orzeczeniach (por. uchwały Sądu Najwyższego: składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2011r., III CZP 10/11, OSNC 2011/12/129; z dnia 17 stycznia 2003r., III CZP 73/02, OSNC 2003/11/142; z dnia 7 października 2008r., III CZP 89/08, Lex nr 458125 oraz postanowienia: z dnia 5 lipca 2012r., IV CSK 606/11; Lex nr 1218193, z dnia 6 lutego 2013r., V CSK 129/12, Lex nr 1294483). Ponadto w uchwale z dnia 22 maja 2013r. (III CZP 18/13, OSNC 2013, Nr 12, poz. 139) Sąd Najwyższy rozstrzygnął, że przed wejściem w życie art. 305¹-305⁴ k.c. było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu. Okres występowania na nieruchomości stanu faktycznego odpowiadającego treści służebności przesyłu przed wejściem w życie art. 305¹-305⁴ k.c. podlega doliczeniu do czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia tej służebności.

Skarżący nie kwestionował dopuszczalności zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu. Zarzuty apelacji dotyczą natomiast ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji. Wbrew twierdzeniom skarżącego ustalenia te są prawidłowe; znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i Sąd Okręgowy je podziela. Sąd Rejonowy nie naruszył również przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

W apelacji wnioskodawca przede wszystkim zarzuca Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 233 k.p.c. wywodząc je z faktu błędnego przyjęcia, że uczestniczka postępowania wykazała ciągłość posiadania służebności odpowiadającej w swej treści służebności przesyłu. W tym zakresie wskazać trzeba, że zarządzenie Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989r. stanowiące podstawę utworzenia przedsiębiorstwa państwowego o nazwie Zakład (...) stanowi w § 2, że nowo powstałemu przedsiębiorstwu przydziela się składniki mienia powstałego z podziału przedsiębiorstwa pod nazwą (...) w K. zgodnie z ustaleniami wskazanej w tym zapisie komisji. W § 1 tego zarządzenia wskazane zostało, że nowo utworzone przedsiębiorstwo państwowe powstało na bazie Zakładu (...) stanowiącego zorganizowaną część dotychczas funkcjonującego przedsiębiorstwa państwowego o nazwie (...) w K.. Z zapisów tych należy wnioskować, że prawa wchodzące w skład dotychczasowego Zakładu (...) przechodzą na rzecz nowopowstałego przedsiębiorstwa państwowego. Zakład ten niewątpliwie stanowił zorganizowaną na określonym, wydzielonym obszarze, powiązaną funkcjonalnie całość gospodarczą obejmującą także elementy sieci posadowione na nieruchomości wnioskodawcy – co nie zostało zakwestionowane w apelacji. Żadna z ujawnionych okoliczności sprawy nie wskazywała przy tym, aby jakiegokolwiek składniki tak zorganizowanej całości gospodarczej zostały przekazane podmiotowi funkcjonującemu poza obszarem działalności Zakładu (...). Co istotne, twierdzeń takowych nie przytaczali zarówno wnioskodawca jak i uczestniczka postępowania.

Wobec tego zasadnym było przyjęcie w trybie domniemania faktycznego z art. 231 k.p.c., przy uwzględnieniu niekwestionowanej ciągłości funkcjonowania instalacji przesyłowej, że elementy sieci przesyłowej posadowione na nieruchomości wnioskodawcy przeszły z dniem 1 stycznia 1989 roku na rzecz przedsiębiorstwa państwowego o nazwie Zakład (...) w G., skutkiem czego było też przeniesienie posiadania służebności gruntowej wynikające z przeniesienia rzeczy (art. 348 k.c.).

Z załączonych do akt sprawy dokumentów wynika, jakie podmioty były kolejno posiadaczami urządzeń energetycznych posadowionych na nieruchomości wnioskodawcy tj. Zakłady (...), P. O. Energetyczny w K. Zakład (...) w G., (...) Spółka Akcyjna w G., (...) Spółka Akcyjna, (...) Spółka Akcyjna oraz uczestniczka postępowania (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w K.. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logiki elementy infrastruktury przesyłowej posadowione na nieruchomości wnioskodawcy nie mogły stanowić przedmiotu własności lub posiadania podmiotów innych, niż wskazane przez Sąd Rejonowy jako kolejni dystrybutorzy energii elektrycznej. Zgromadzona

w sprawie dokumentacja w postaci aktów notarialnych i zarządzeń wskazywała, że utworzenie przedsiębiorstwa państwowego o nazwie Zakład (...) było elementem przekształceń prawnych w procesie zmian właścicielskich dotyczących spornej linii, które to zmiany ostatecznie doprowadziły do tego, że jej aktualną właścicielką jest uczestniczka postępowania. Z materiału sprawy nie wynikało przy tym, aby uczestniczka i jej poprzednicy prawni mogli nabyć własność urządzeń (a w konsekwencji uzyskać posiadanie służebności w trybie 348 k.c.) w inny sposób niż na skutek tychże przekształceń. W toku postępowania nie podnoszono też twierdzeń aby jakikolwiek inny podmiot – z poza grupy ustalonej przez Sąd Rejonowy – świadczył usługi przesyłowe za pomocą elementów infrastruktury posadowionej na nieruchomości wnioskodawcy. Znamienne jest także to, że sam wnioskodawca jako uczestnika postępowania wskazuje (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w K. formułując przeciwko temu uczestnikowi jako właścicielowi urządzeń roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu.

Z tych też względów Sąd Okręgowy podzielił w całości ustalenia Sądu Rejonowego, uznając zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. za niezasadny.

Sąd Okręgowy podziela również ustalenia Sądu pierwszej instancji, iż rozpoczęcie biegu terminu zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu nastąpiło 24 lipca 1979r. tj. w dniu, kiedy nastąpił odbiór wybudowanej linii elektroenergetycznej, co nie było kwestionowane w toku postępowania. Do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej w swej treści służebności przesyłu wystarczającym jest natomiast upływ lat 30 (art. 172 § 2 k.c. w związku z art. 292 k.c.).

Na aprobatę zasługuje także dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna okoliczności faktycznych. Uczestniczka postępowania podniosła w toku postępowania zarzut nabycia w drodze zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu. Mając na uwadze przedstawione powyżej ustalenia faktyczne, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji, że uczestniczka postępowania na podstawie art. 176 § 1 k.c. w związku z art. 292 k.c. mogła doliczyć do swojego posiadania czas posiadania służebności gruntowej przez jej poprzedników prawnych. Niewątpliwie wejście w posiadanie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu nastąpiło w niniejszej sprawie w złej wierze. Do zasiedzenia służebności doszło więc z upływem lat 30 od wejścia przez poprzedników prawnych uczestniczki postępowania w posiadanie służebności gruntowej odpowiadającej w swej treści służebności przesyłu. Posiadanie to polegało na korzystaniu z trwałych i widocznych urządzeń oraz na podejmowaniu czynności w celu ich utrzymania i konserwacji. Bieg zasiedzenia nie został przerwany w sposób wskazany w art. 175 k.c. w związku z art. 123 § 1 k.c.

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego apelację wnioskodawcy jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono, stosując regulację art. 520 § 3 k.p.c., biorąc pod uwagę, że interesy wnioskodawcy i uczestniczki postępowania były sprzeczne.

SSR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Marcin Rak